

אכתקוסי ארותי

אימ'שלה. רק בה הוא מעוניין!
כל הלוליות מוזמנות. אוקאזיון!
(2/1544)

משתעלת, קודחת

3/1544) ביקשה ממני משהו שר-
נה לחלוטין (זה לא עיסקכם מה),
אבל אני מזכירה אותה בכל זאת
במדור זה. משום שאני חושבת כי דבר זה ישמח אותה.
היא כבר חודשים שוכבת במיטתה הלבנה. בחוק השמש
זרחת והציפורים מצייצות, והיא קודחת, ומשתעלת, וחולה
בדלקת-ריאות. והיא רוצה להכיר מישהו. שישתנה משהו ב-
אחירה. "חושבתי שאת מבינה זאת". כן. בהחלט. ומגיע לך.

עוד שחצנייה

עוד אחת שחצנית לא נורמלית:
היא כותבת: "אני שחצנית לא נורמלית, והאמיני לי -
יש על מה".
ואם אני חושבת על מבול המכתבים שהגיע עבור השחצ-
נית בת ה-17 מהמדור הקודם, אני רק יכולה לשער איזה
מבול תקבל (4/1544), שהיא כמעט בת 17.

אחרי החורף, והדיכאון

אם את בשנות העשרים המאוחרות שלך - או (5/1544)
הוא בדיוק מה שאת צריכה.
גם הוא מציינן שהחורף הולך ותם, והאביב מגיע, והוא
מקנה שתיבאי את האביב לחייך, אחרי הדיכאון בו היה
שרוי בהיותו בודד בזמן האחרון.
הוא אוהב טיולים ואוהב טבע, ואם תשמחי אותו, הוא
בטח ישמח גם אותך.

רצינות עם עדינות

הן שתי חברות, והן שמיניסטיות, והן קוראות לי "רותי
החביבה", כאילו שחביבות זאת התכונה הבולטת שלי.
(6/1544) מחפשות "שני בחורים נחמדים, משכילים, גבר-
הים, אשר יודעים למוג רצינות עם עדינות".
ואני גם יודעת מדוע הן עד עכשיו עוד לא הצליחו
למצוא כאלה.

חיקיהטבע

אם את אחת מהזופיות הרגילות, או תלגי על המכתב
הזה. זה לא בשבילך.
(7/1544) מתגורר בכפר מיוחד במינו הנמצא קרוב לצפת.
הוא בן 30, וגרוש מזה חודשים אחרים, וזה עדיין קשה לו.
הוא לא מגיע הרבה העירה. נדמה לי שהוא גם לא כל כך
מעוניין. הוא אוהב טיולים, וריקודים, ויש לי רושם ש-
הוא מאד אינטליגנטי.
ואגב, הוא לא מעוניין בקורספונדנציות. מה שהוא רוצה,
זה לפגוש אותך. כי הוא מתכוון ברצינות.

היפים והיפות

כבר מוזמן חשדתי ששקר היופי זה שקר.
גנה, למשל, (8/1544). הוא בן 20, והתכונה שלו זה
"להיות נאה".
הוא מחפש בחורה בת 17-19 ורוצה ממנה, שתהיה
נאה". כמה שהחיים פשוטים לפעמים!
ולסיים, שלט ברחוב אלנבי 138: זותיכות בודדותו 50
אחוז הנחה.

איש השבוע

מישהו כמו ג'קי אתן בטח
לא מכירות. ראשית, הוא מצו-
ייד בכל מה שאפשר לתאר.
הוא הגבר שיש לו בערך הכל:
יש לו מכונית ספורט לבנה
אוהבה, יש לו דירה גדולה שי-
בסרקלין שלה יש שטיח אדום
ענקי, פסלים אפריקאיים, ו-
ארון גדוש ספרים.

יש לו פספון עם מאות תק-
ליטים, מהם רבים שאת העטיפה שלהם הוא עצמו צייר,
ומייפרקורדר שמנגן באופן רצוף במשך 12 שעות.
וחוץ מזה יש לו ספה
שהופכת, באמצעות לחי-
צנת יד קלה, למיטה נאה
ומרווחת.
אבל אל תחשבו שהוא
כזה אחד. הוא רציני. לכן
יש לו גם שם רציני:
יהושע ג'קסון. הוא
מצייר ציורי-שמן רציניים,
סוריאליסטיים בעיקר, ו-

הוא קורא המון, בעיקר ספרים. וזה לגמרי לא פשוט.
אבל מה שאני הכי אוהבת בו, זה הקריקטורות שלו. הוא
מצייר אותן בדיקטו אחרונות, והן מבריקות ומצחיקות או-
תי תמיד. ורציתי שיצייר לי כמה מהן,
בשביל שתראה, וזה לקח לי חצי יום
של סלפון-תפוס. מכאן תבינו שבחור
שמצוייד בכל, מקבל הרבה קריאות טל-
פוניות, ותנחשו ממי. לכן הוא גם צייר
לי את הציור הראשון, איך הוא שבו
ביד הטלפון שלו, במקום להיפץ.
זה די מעצבן אותו אם מטלפנות
אליו, ובכלל, הוא נגד נשים שרודפות
אחרי גברים (כמו בצירוף האמצעי). אבל
מה? הוא לא נראה במיוחד אומלל מזה.
עובדה - כששאלתי אותו מה הוא
מקוה לעמיד הביע מישאלה ואפילו
צייר אותה: "שהכל ימשיך להיות בי-
דיוק אותו דבר - עד שאהיה בן 80".
וזה מראה שהוא לא רק מצוייד כהלכה, אלא גם שמח בי-
חלקו.

את לא תהיי אשת-שטר. תהיי אשת-טבח טובה, המשמשת
כפולגשו של השטר. ילדיך יהיו עזובים, ואת תהיי מושפלה
מאוד.

אני בן 25 ומשתוקק לשאת את בת-דודתי שנתאלמנה. אני
מאוהב בה עד לטירוף. אבל אחי הבכור טוען שלא נאה
לגבר בן שכטנו להתחתן עם אשה משומשת.
אבל אני כלייך אוהב אותה, שאינני יכול להרדם בלילות,
וחושב רק על יפיה.

מה לעשות?
התחתן איתה, לפחות תוכל להרדם בלילות. וחוץ מזה
אתה מספיק מבוגר כדי לא לשמוע בקול אחיך.
אני בחור עצוב ושמן. ואיך תוכלנה נערות לאהוב אותי,
כשאני נראה כמו אבטיח? האם אהיה גלמוד כל חיי? אני
בן 17.
בחור שבגיל 17 נראה כאבטיח, יחל בגיל 20 להיראות
כתרמיל-אפונים. ובכלל, לא השומן חשוב. העיקר להיות
עליו, נקי, ולבוש נחמד. כי מה שבאמת מושך את הנערות,
זה קסם אישי.

אחי גר בבית, איתי ועם אשתי. כשהבחנתי בלילה שהיא
זוחלת אל מתחת לשמיכתי, אמרה שזה מפני שאנחנו כה
דומים, שקשה לה להבדיל בינינו, והיא התבלבלה.
אחי אומר שהוא ישן עמוק, ואין לו מושג על מה אני
מדבר. אבל נדמה לי שיש לו מושג.
אני אוהב את אחי וקשור אליו. איני רוצה לגרשו מביתי.
איך למצוא מוצא מן הסבך?

תניד לאשתך להפסיק את הזחילות האלה מתחת לשמיכות.
אם אינה יודעת להבדיל בין בעלה לבין גברים אחרים, תורה
לה להישאר במקום שלה, ואתה כבר תבצע את כל הזחילות
הנחוצות.

המדור הספרותי

מכתבים אל רותי השחורה

שדעו לכם שאני לא רותי היחידה בעולם. יש כל מיני.
אבל מדורה של רותי בעלת הקוראים הכי רבים מופיע
דווקא בעיתון זאמביה מייל. רותי הזאמבית שמה ג'וז'ין,
והכושיים מאפריקה כולה מתייעצים איתה מה לעשות.
וכאשר עצותיה נקבצו לספר, שהוא, נוסף לקסמו הבלתי-
רגיל גם מחוכם מאוד, כתב את ההקדמה ראש-ממשלת
זאמביה, בכבודו ובעצבו.
בטח כשאני אקבץ את עצמי לספר יכתוב ראש-ממשלת
ישראל את ההקדמה. אתם לא חושבים?
ואם נדמה לכם שיש לכם בעיות, או תראו מה זה בעיות:

איכדתי בתאונה אחת מעיני, ועומדים להרכיב לי עיין
מזכוכית. נערת טוענת שהיא חייבת להיות תומה, כמו
השניה. אבל אני נורא רוצה בעין כחולה!
זאת העין שלך, ואתה ראשי לבחור בצבע המוצאי-חן
בעיניך. לפחות לא תקשה נערתך לנלות אותך בתוך הסון
גדול. אתה תהיה שונה מכולם.
אבל זכור: כל אחד יידע אז שזו עיין מזכוכית. האם
אתה רוצה בכך?

אני גברת נשואה עם שלושה ילדים, ובעלי הוא רק טבח
המתגורר בחדר-אדוניו. אבל השטר ביקש ממני לבוא לגור
עימו. אני אומר ששטר הוא יותר טוב לבעל מאשר טבח.
או האם את מציעה לעבור אליו כדי שאחיה חיים נעלים
יותר?

גברתי, את מצלמת!

לפני שנתיים כולם צחקו על האופנאי אנדרה קורז'
שהמציא מגפיים לבנים. ואחר-כך כל העולם צעד בהם.
אז מזה תבינו מה צפוי לנו בקרוב: כי קורז', האבא'
שלהמחצאות, המציא עכשיו דבר חדש. את הגברתי-
המצלמת: זאת שרואים לה את התחתונים שלה. ואם
זה נשמע מצחיק, תזכרו שוב שגם המגפיים נחשבו
בתחילה לבדיחה.
מה טיבה של ההמצאה? שלושה כללים פשוטים:
(א) שהתחתונים יהיו ארוכים כמו השמלה, (ב) שיהיו
מאותו בד של השמלה, (ג) שיראו אותם.